

det, der er direkte bindende for ejerne. Det gælder imidlertid ikke i de øvrige sommerhusområder.

Der er stadig en del områder, som er sommerhusområder, fordi de blev udlagt hertil i en bygningsvedtægt, og som ikke senere er blevet omfattet af en lokalplan. I disse områder er der - bortset fra bestemmelserne i planlovens §§ 39 og 40 om boliger - ikke umiddelbart bindende bestemmelser om anvendelsen af ejendommene, fordi de bestemmelser om anvendelsen af ejendommene, der i øvrigt var i bygningsvedtægterne, er bortfaldet. Kommuneplanens rammebestemmelser er ikke umiddelbart bindende, men kommunalbestyrelsen kan efter planlovens § 12, stk. 3, nedlægge forbud mod en anvendelse, der er i strid med rammebestemmelserne. Forbud skal imidlertid nedlægges, før en anvendelse er påbegyndt, og det forudsætter derfor, at kommunen bliver opmærksom på en påtænkt anvendelse, og at den griber ind.

Da det er en almindelig forudsætning, at sommerhusområder skal benyttes til feriemål og ikke til erhvervsformål, der kan medføre gener både for naboerne og for området som helhed, må det betragtes som en mangel i loven, at der ikke er en generelt gældende bestemmelse om anvendelsen.

Det foreslås derfor, at der indføres en bestemmelse i loven, hvorefter ejendomme i et sommerhusområde, medmindre andet er fastsat i en lokalplan eller byplanvedtægt, kun må anvendes til boligformål, jf. lovens § 40.

1.3. Andre ændringer

Der foreslås endvidere en række mindre ændringer af de gældende bestemmelser på områder, hvor der under administrationen af loven er konstateret et praktisk behov for en præcisering eller supplerings af reglerne. Ændringsforslagene er:

Forslag om, at lokalplanbestemmelser, der erstatter en landzonetilladelse, skal kunne betinges, ligesom landzonetilladelser kan betinges.

Præcisering af, at en klage over et påbud kan tillægges opsættende virkning.

Forslag om, at der i forbindelse med klager vedrørende landzonebestemmelserne skal være adgang til at bortse fra bestemmelserne, når klagen vedrører en foranstaltning, der er udført, ligesom der kan bortses fra reglerne vedrørende lokalplaner og dispensationer.

2. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Ad 1.1. Forslaget indebærer, at lidt flere anlæg bliver omfattet af kravet om en VVM-vurdering. Endvidere vil de øgede krav om information af offentligheden betyde, at amterne får flere udgifter til offentliggørelse af afgørelser. Omfanget fastlægges ved DUT-forhandlingerne om ændringen af samlebekendtgørelsen.

De nye regler om tilladelse og offentliggørelse af afgørelser skønnes at ville medføre en del flere klager til Naturklagenævnet.

Ad 1.2. og 1.3. Forslagene har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

4. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser.

Forslaget om supplerings af VVM-reglerne kan betyde, at lidt flere anlæg bliver VVM-vurderet før anlægget gennemføres. Forslaget om indførelse af en generel anvendelsesbestemmelse for sommerhusområder kan endvidere medvirke til at hindre en miljømæssigt uheldig anvendelse af ejendomme i nogle sommerhusområder.

5. Forholdet til EU-retten.

Forslaget om supplerings af VVM-reglerne danner grundlag for en implementering af det ændrede VVM-direktiv, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 1.1. Kommissionen skal derfor orienteres, når lovændringerne er gennemført og de nødvendige bekendtgørelser med hjemmel i lovændringerne er udstedt.

6. Hørte myndigheder og organisationer.

En række myndigheder og organisationer blev hørt over et udkast til det lovforslag, der blev fremsat den 4. februar 1998 (L 176). Da lovforslaget i alt væsentligt er en genfremsættelse af en del af L 176 har det ikke været sendt i høring.